Dosar nr. 4-74/2024
4-24004826-12-4-10012024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13.03.2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în şedinţă publică, cauza contravenţională intentată în privința cet. Valentina Strelciuc, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI06 172269 din 28.12.2023, învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^2 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/nr. MAI06 172269 din 28.12.2023, Valentina Strelciuc este învinuită de faptul că la data de 15.09.2023, în perioadă nedeterminată, în com. *****, prin diferite acțiuni persecută altă persoană și anume diverse postări, mesaje și pe stradă, ignorînd prevederile Legii nr. 218 din 24.10.2008.

Astfel, acțiunile cet. Valentina Strelciuc au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 78^2 din Codul Contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privinţa cet. Valentina Strelciuc, în baza prevederilor art. 395 alin. (1) din Codul Contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

În ședința de judecată, contravenientul Valentina Strelciuc, a menționat că vina nu recunoaște solicitând încetarea procesului.

Agentul constatator Marina Dicusar din cadrul IP Râșcani, în ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a cauzei, nu s-a prezentat, fiind citat legal, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Reprezentantul victimei Irina Rusu, avocatul Boris Mihalachi, a solicitat ca Valentina Strelciuc să fie recunoscută vinovată de săvîrșirea contravenției prevăzute la art. 78^2 Cod Contravențional și respectiv de a fi sancționat.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție și materialele din dosarul contravențional prezentat, raportat la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 374 din Codul Contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea și soluționarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Dispoziția art. 339 din Codul Contravenţional, prevede : Încălcarea regimului special în condiţii de stare excepţională, (1) Încălcarea, în condiţii de stare excepţională, a regimului special, dacă nu conţine elementele constitutive ale infracţiunii, se sancţionează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

Dispoziția art. 78^2 din Codul Contravenţional, prevede : Persecutarea în mod repetat a unei persoane căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrînsă să-şi modifice conduita de viaţă, savîrşită prin:

a) urmărirea persoanei;

b) contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții : a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Conform art. 10 din Codul Contravenţional, contravenţie constituie fapta acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, est e prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

Conform art. 458 din Codul Contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se rezolvă prin încheiere judecătorească, inclusă în procesul-verbal al şedinţei de judecată, care poate fi atacată împreună cu hotărîrea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin.(1) din Cod contravenţional, Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Cercetând materialele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată stabileşte că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/nr. MAI06 172269 din 28.12.2023, Valentina Strelciuc, la 15.09.2023, în perioadă nedeterminată, în com. *****, prin diferite acțiuni persecută altă persoană și anume diverse postări, mesaje și pe stradă, ignorînd prevederile Legii nr. 218 din 24.10.2008.

În speţă, din contextul procesului-verbal cu privire la contravenție, datat cu 28.12.2023, rezultă că a fost întocmit în prezenţa contravenientei Valentina Strelciuc.

Totodată, în acord cu prevederile art. 425 alin. (1) din Codul Contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Iar, conform alin. (5) al articolului enunțat, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Prin prisma principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, instanţa reţine că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenţionale agentul constatator nu a prezentat în susţinerea acuzaţiilor formulate probe suficiente de acuzare a Valentina Strelciuc, privind pretinsa faptă contravențională prevăzută de art. 78^2 - Persecutarea în mod repetat a unei persoane căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrînsă să-şi modifice conduita de viaţă, savîrşită prin: a) urmărirea persoanei; b) contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Or, faptul că Valentina Strelciuc prin diferite acțiuni persecută altă persoană și anume diverse postări, mesaje și pe stradă, nu se confirmă nici printru-n înscris/probă, materialul video prezentate, fie explicaţii a martorilor sau alte probe concludente, utile şi pertinente, care ar proba fapta contravenţională imputată.

La fel, instanţa atestă şi lipsa explicaţiilor contravenientei, care potrivit prevederilor art.384 din Codul contravenţional, beneficiază de un spectru larg de drepturi şi garanţii procedurale, care în cazul dat au fost complet neglijate de către agentul constatator în cadrul documentării cazului.

La examinarea cauzei contravenţionale în coraport cu contestaţia adresată, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art.458 din Codul contravenţional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art.10 din Codul contravenţional, specifică că constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art.375 din Codul contravenţional: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pe cale de consecinţă, dacă în rezultatul procesului de interpretare şi apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravenţională, prezumţia de nevinovăţie nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăţiei sale. Chiar dacă au fost prezentate careva înscrisuri în sprijinul învinuirii aduse, dar îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, astfel aceasta îndoială este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie.

Pertinentă este şi jurisprudenţa CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal.

Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie. În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului - neconfirmate prin alte mijloace de proba - pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo*.

La caz, prin prisma principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, instanţa reţine că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenţionale agentul constatator nu a prezentat în susţinerea acuzaţiilor formulate probe suficiente de acuzare a contestatarului, privind pretinsa faptă contravenţională imputată lui Valentina Strelciuc, prin care s-ar confirma contravenţia imputată.

Astfel, instanţa constată că, agentul constatator a omis să efectueze un control complet şi obiectiv al circumstanţelor cazului în care să verifice şi versiunile înaintate inclusiv de către partea acuzată.

Instanţei nu i-au fost prezentate probe, date din care să rezulte că argumentele invocate în susţinerea poziţiei sale de către Valentina Strelciuc nu ar corespunde celor invocate de dumneaei şi viceversa, ar demonstra cu certitudine vinovăţia acestuia în comiterea faptei imputate de către agentul constatator.

În asemenea circumstanţe, instanţa de judecată pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are nici o valoare prestabilită consideră că în lipsa unor acţiuni

complete şi obiective ale circumstanţelor cazului investigat nu este întemeiată sancţionarea persoanei pentru faptele de care este acuzată.

În conformitate cu prevederile art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit urmează va fi încetat, deoarece nu există faptul contravenţiei.

Constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată consideră raţional ca în privinţa contravenientei Valentina Strelciuc să fie încetat procesul contravenţional din motivul lipsei faptului contravenţiei, pe motivele expuse în partea descriptivă a prezentei hotărîri.

În baza celor expuse, conform prevederilor art. 395, art. 460 și art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravențional intentat în privința cet. Valentina Strelciuc, învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^2 din Codul contravenţional, în legătură cu lipsa în acțiunile acesteia a faptului contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței
Judecător Igor Barbacaru